

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана

Члан 1.

У Закону о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон и 112/15), у члану 8. додају се ст. 2. и 3, који гласе:

„Дохотком, у смислу става 1. овог члана, сматра се доходак који физичко лице оствари по основу рада који обавља на територији Републике.

Дохотком, у смислу става 1. овог члана, сматра се и доходак по основу права насталог на територији Републике, укључујући и право по основу имовине која се налази на територији Републике којом нерезидентно лице располаже.”.

Члан 2.

У члану 9. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) примања, осим накнаде зараде (плате), која се остварују у складу са законом којим се уређује финансијска подршка породици са децом;”.

У тачки 3) речи: „туђу помоћ и негу” замењују се речима: „помоћ и негу другог лица”.

Тачка 5) мења се и гласи:

„5) услуга социјалне заштите и материјалне подршке у складу са законом којим се уређује социјална заштита;”.

У тачки 18) после речи: „уређује рад,” додају се речи: „односно радни односи”.

У тачки 19) реч: „уређују” замењује се речима: „уређује рад, односно”.

Тачка 28) мења се и гласи:

„28) новчане помоћи физичким лицима која нису у радном односу код даваоца која служи за лечење у земљи или иностранству, у висини стварних трошкова лечења, документовано рачунима здравствене установе која је лечење извршила, као и документовани трошкови превоза и смештаја за потребе лечења тог лица;”.

У тачки 29) после речи: „накнада за рад чланова” додају се речи: „изборних комисија, осим чланова Републичке изборне комисије,”.

У тачки 29) тачка на крају замењује се тачком и запетом и додаје нова тачка 30), која гласи:

„30) новчане помоћи физичким лицима која нису запослена код даваоца, а која не представља еквивалент за неки њихов рад, односно противуслугу или противчинидбу за неку њихову активност у односу на даваоца – у износу до 12.375 динара годишње, остварене од једног исплатиоца.”

У ставу 2. речи: „13) и 28)” замењују се речима: „13), 28) и 30)”.

Члан 3.

У члану 12а став 1. мења се и гласи:

„Динарски износи из члана 9. став 1. тач. 9), 12), 13), 29) и 30), члана 15а ст. 2, 4. и 5, члана 18. став 1. тач. 1), 2), 5), 7), 8) и 9), члана 21а став 2, члана 83. став 4. тачка 1) и члана 85. став 1. тачка 11) овог закона усклађују се годишњим индексом потрошачких цена у календарској години која претходи години у којој се усклађивање врши, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.”.

Члан 4.

У члану 13. став 4. после речи: „ у вези са радом код” додаје се реч: „домаћег”.

Додаје се став 5. који гласи:

„Зарадом, у смислу овог закона, сматрају се и примања у вези са радом код послодавца која по основу права из радног односа лице оствари по престанку радног односа.”.

Члан 5.

У члану 14. став 3. речи и заграда: „(опције на акције и др.)” бришу се.

У ставу 4. запета и речи: „односно у моменту кад се у смислу закона којим се уређује рачуноводство тај трошак призна као расход” бришу се.

Члан 6.

У члану 14б став 2. тачка 1) мења се и гласи:

„1) премија осигурања коју послодавац плаћа за све запослене код неживотног колективног осигурања од последица незгоде, укључујући осигурање од повреда на раду и професионалних обољења и колективног осигурања за случај тежих болести и хируршких интервенција, као и премија колективног осигурања живота за случај смрти запосленог услед болести коју послодавац плаћа за све запослене;”.

Члан 7.

У члану 15а став 2. мења се и гласи:

„Основицу пореза на зараде чини зарада из члана 13. ст. 1. и 3, чл. 14. до 14б и члана 15б овог закона, умањена за износ од 15.000 динара месечно за лице које ради са пуним радним временом.”.

У ст. 4. и 5. речи: „11.790 динара“ замењују се речима: „15.000 динара“.

Члан 8.

У члану 156 додаје се став 2, који гласи:

„Физичким лицима у смислу става 1. овог члана сматрају се и резиденти Републике који су упућени у иностранство на стручно оспособљавање и усавршавање за потребе послодавца у смислу закона којим се уређује упућивање запослених на привремени рад у иностранство.“.

Члан 9.

Члан 18. мења се и гласи:

„Члан 18.

Не плаћа се порез на зараде на примања запосленог од послодавца по основу:

- 1) накнаде трошкова превоза за долазак и одлазак са рада – до висине цене месечне превозне карте у јавном саобраћају, односно до висине стварних трошкова превоза, а највише до 3.725 динара месечно;
- 2) дневнице за службено путовање у земљи – до 2.236 динара по основу целе дневнице, односно до припадајућег износа за половину дневнице, утврђене на начин и у складу са прописима надлежног државног органа;
- 3) дневнице за службено путовање у иностранство – до износа прописаног од стране надлежног државног органа, а највише до 50 евра дневно, утврђене на начин и у складу са условима прописаним од стране надлежног државног органа;
- 4) накнаде трошкова смештаја на службеном путовању, према приложеном рачуну;
- 5) накнаде превоза на службеном путовању, према приложеним рачунима превозника у јавном саобраћају, а када је, сагласно закону, другим прописима односно актима одобрено коришћење сопственог аутомобила за службено путовање или у друге службене сврхе – до износа 30% цене по основној јединици мере погонског горива помноженог с бројем јединица мере погонског горива које је потрошено, а највише до 6.520 динара месечно;
- 6) дневне накнаде коју остварују припадници Војске Србије у вези са вршењем службе, сагласно прописима који уређују Војску Србије;
- 7) солидарне помоћи за случај болести, здравствене рехабилитације или инвалидности запосленог или члана његове породице – до 37.252 динара;
- 8) поклона деци запослених, старости до 15 година, поводом Нове године и Божића – до 9.313 динара годишње по једном детету;

9) јубиларне награде запосленима, у складу са законом који уређује рад – до 18.624 динара годишње;

10) новчане помоћи која служи за лечење запосленог у земљи или иностранству, у висини стварних трошкова лечења, документовано рачунима здравствене установе која је лечење извршила, као и документовани трошкови превоза и смештаја за потребе лечења тог лица.

Не плаћа се порез на зараде на примања из става 1. тач. 1) до 5) овог члана која остварују лица која нису у радном односу, али за свој рад остварују приходе за које су обвезници пореза на зараду у смислу овог закона.

За утврђивање пореза на зараде по основу дневнице за службено путовање у иностранство, примања изнад износа прописаног од стране надлежног државног органа, односно изнад неопорезивог износа од 50 евра из става 1. тачка 3) овог члана, конвертују се у динарски износ по званичном средњем курсу Народне банке Србије на дан обрачуна трошкова.

Остваривање права на пореско ослобођење за примања из става 1. тач. 7) и 10) овог члана ближе уређује министар.”.

Члан 10.

У члану 21в став 1. мења се и гласи:

„Послодавац – правно лице, предузетник, предузетник паушалац или предузетник пољопривредник, који запосли ново лице има право на повраћај дела плаћеног пореза на зараду за новозапослено лице, исплаћену закључно са 31. децембром 2019. године.”.

У ставу 8. речи: „у складу са одговарајућим прописом” замењују се речима: „који су уређени одговарајућим законом”.

Члан 11.

У члану 21д став 1. мења се и гласи:

„Послодавац – правно лице које се, у смислу закона којим се уређује рачуноводство, разврстава у микро и мала правна лица, као и предузетник, предузетник паушалац или предузетник пољопривредник, који заснује радни однос са најмање два нова лица, има право на повраћај 75% плаћеног пореза на зараду за новозапослено лице, исплаћену закључно са 31. децембром 2019. године.”.

У ставу 10. речи: „у складу са одговарајућим прописом” замењују се речима: „који су уређени одговарајућим законом”.

Члан 12.

После члана 21д додаје се члан 21ђ, који гласи:

„Члан 21ђ

Послодавац – новоосновано правно лице, као и новоосновани предузетник, који је уписан у регистар надлежног органа, односно организације, може да оствари право на ослобођење од плаћања пореза по основу зараде оснивача, односно по основу личне зараде предузетника, као и по основу зараде запослених и то највише за девет новозапослених лица са којима је засновао радни однос.

Право на пореско ослобођење из става 1. овог члана по основу зараде оснивача може да се оствари уколико је оснивач, односно сваки од оснивача ако их је више, засновао радни однос у том правном лицу, односно по основу зараде за највише девет новозапослених код правног лица односно предузетника, уколико је лице пријављено на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања и у периоду од најмање шест месеци непрекидно пре дана оснивања правног лица односно заснивања радног односа код послодавца код Националне службе за запошљавање било пријављено као незапослени или је у периоду од 12 месеци пре дана оснивања односно заснивања радног односа код послодавца стекло средње, више или високо образовање.

Право на пореско ослобођење из става 1. овог члана, послодавац може да оствари за зараде оснивача и запосленог, односно личне зараде предузетника исплаћене у периоду од 12 месеци од дана када је основано правно лице, односно регистрован предузетник, чији збир појединачно за свако лице у периоду коришћења олакшице није виши од троструког износа просечне годишње зараде у години која претходи години у којој је основано правно лице, односно регистрован предузетник.

Право на пореску олакшицу престаје по истеку периода из става 3. овог члана, односно на дан када се изврши исплата зараде оснивача и запосленог односно личне зараде предузетника, која у збиру са осталим зарадама за то лице исплаћеним од почетка остваривања права на пореску олакшицу, тј. од дана оснивања правног лица, односно регистровања предузетника, прелази неопорезиви износ из става 3. овог члана, и послодавац је дужан да обрачуна и плати порез на зараду односно личну зараду на онај део те зараде односно личне зараде, који као део збира са претходно исплаћеним зарадама односно личним зарадама, је виши од неопорезивог износа из става 3. овог члана, као и да за наредне зараде исплаћене тим лицима обрачунава и плаћа порез у складу са законом.

Зарада оснивача и запосленог, односно лична зарада предузетника, из става 3. овог члана, за коју може да се оствари пореско ослобођење је износ који у себи садржи припадајући порез и доприносе за обавезно социјално осигурање који би се плаћали из зараде да се не примењује пореско ослобођење.

Пореско ослобођење из става 1. овог члана лице које је оснивач, односно предузетник може да оствари само једном као новоосновани субјект, и то у својству или као оснивач или као предузетник.

Право на пореско ослобођење из става 1. овог члана послодавац остварује под следећим условима:

- 1) да је сваки члан – оснивач новооснованог правног лица засновао радни однос са правним лицем и да је пријављен на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања;
- 2) да је новоосновани предузетник пријављен на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања;
- 3) да је послодавац закључио уговор о раду са новозапосленим лицима у складу са законом којим се уређују радни односи и да је та лица пријавио на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања;
- 4) да у периоду за који остварује право на ослобођење то право може да оствари за највише девет новозапослених који испуњавају услове;
- 5) да су оснивачи новооснованог правног лица, као и предузетник, у периоду од најмање шест месеци непрекидно пре дана оснивања правног лица, односно регистравања предузетника, код Националне службе за запошљавање били пријављени као незапослени или да су у периоду од 12 месеци пре дана оснивања, односно регистравања стекли средње, више или високо образовање, у складу са законом.

Пореско ослобођење из овог члана може да оствари послодавац – правно лице, односно предузетник, који је основан, односно регистрован закључно са 31. децембром 2020. године.

Послодавац који за одређено лице користи ослобођење из овог члана, осим у складу са одредбом закона којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање која се односи на исту врсту олакшице, по основу заснивања радног односа са тим лицем нема право да за то лице оствари друге пореске олакшице.”.

Члан 13.

Члан 32. мења се и гласи:

„Члан 32.

Обвезник пореза на приходе од самосталне делатности је физичко лице које остварује приходе обављањем делатности из члана 31. овог закона.

Обвезник из става 1. овог члана је физичко лице које у уписано у регистар код надлежног органа, односно организације, а порез на приходе од самосталне делатности плаћа на опорезиву добит (у даљем тексту: предузетник), односно на паушално утврђени приход (у даљем тексту: предузетник паушалац).

Обвезником у смислу става 1. овог члана, сматра се и обвезник пореза по основу прихода од пољопривреде и шумарства – физичко лице које је

носилац породичног пољопривредног газдинства уписано у регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописима којима се уређује та област, које води пословне књиге у складу са овим законом и порез на приходе од самосталне делатности плаћа на опорезиву добит (у даљем тексту: предузетник пољопривредник).

Обвезником у смислу става 1. овог члана, сматра се и физичко лице које је обвезник пореза на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, као и свако друго физичко лице које обавља делатност независно од тога да ли је та делатност регистрована и порез на приходе од самосталне делатности плаћа на опорезиву добит (у даљем тексту: предузетник друго лице).“.

Члан 14.

Члан 33. мења се и гласи:

„Члан 33.

Опорезиви приход од самосталне делатности је опорезива добит, а за предузетника паушалца то је паушално утврђен приход, ако овим законом није друкчије одређено.

Опорезива добит утврђује се у пореском билансу усклађивањем добити исказане у билансу успеха, сачињеном у складу са прописима којима се уређује рачуноводство за обвезника који је дужан да води двојно књиговодство, односно у складу са прописом из члана 49. овог закона за обвезника који води просто књиговодство, на начин утврђен овим законом.

Паушални приход утврђује се решењем надлежног пореског органа применом критеријума и елемената из члана 41. овог закона.“.

Члан 15.

Члан 33а мења се и гласи:

„Члан 33а

Предузетник и предузетник пољопривредник може да се определи за исплату личне зараде.

Личном зарадом из става 1. овог члана, у смислу овог закона, сматра се новчани износ који предузетник из става 1. овог члана, исплати и евидентира у пословним књигама као своје месечно лично примање увећан за припадајуће обавезе из зараде.

Предузетник из става 1. овог члана који се определи за исплату личне зараде, дужан је да у писаном облику достави обавештење надлежном пореском органу о свом опредељењу да врши исплату личне зараде.

Обавештење из става 3. овог члана доставља се најкасније до 15. децембра текуће године за период од 1. јануара наредне године.

Предузетник из става 1. овог члана који се определи за исплату личне зараде, овакво опредељење не може да мења током пореског периода.

Ако се предузетник из става 1. овог члана определи да престане са исплатом личне зараде, дужан је да о томе у писаном облику достави обавештење надлежном пореском органу до 15. децембра текуће године.

У случају из става 6. овог члана, предузетник из става 1. овог члана од 1. јануара године која следи години у којој је доставио обавештење надлежном пореском органу није дужан да врши исплату личне зараде.”.

Члан 16.

У члану 35. став 2. мења се и гласи:

„Начин на који обвезници из члана 32. овог закона, осим предузетника паушалаца, у пореском билансу исказују трансферне цене ближе уређује министар.”.

Члан 17.

У члану 35а речи: „које је предузетник исказао у својим” замењују се речима: „исказаних у”.

Члан 18.

У члану 36. реч: „предузетником” замењује се речима: „обвезником из члана 32. овог закона”.

Члан 19.

Члан 37а мења се и гласи:

„Члан 37а

Обвезнику који плаћа порез на стварни приход од самосталне делатности у расходе у пореском билансу признају се:

- 1) исплаћена лична зарада;
- 2) трошкови службеног путовања до износа из члана 18. став 1. тач. 2) до 5) овог закона;
- 3) обрачунати и плаћени доприноси за лично обавезно социјално осигурање по основу самосталне делатности ако се обвезник није определио за исплату личне зараде.”.

Члан 20.

Члан 37б мења се и гласи:

„Члан 37б

Третман пословног прихода има узимање из пословне имовине које за приватне потребе и личну потрошњу врши обвезник који плаћа порез на стварни приход од самосталне делатности.

Третман пословног расхода има улагање личне имовине обвезника који плаћа порез на стварни приход од самосталне делатности, у пословну имовину, осим улагања у сталну имовину.

Узимање, односно улагање имовине из ст. 1. и 2. овог члана које није у новчаном облику, процењује се према упоредивој тржишној вредности, у складу са начелом сталности.”.

Члан 21.

У члану 40. став 1. реч: „Предузетник” замењује се речима: „Обвезник пореза на приходе од самосталне делатности уписан у регистар код надлежног органа, односно организације”.

У ставу 2. реч: „предузетнику” замењује се речима: „обвезнику из става 1. овог члана”.

Став 3. мења се и гласи:

„Изузетно од одредбе става 2. тачка 2) овог члана, обвезнику који трговинску или угоститељску делатност обавља у киоску, приколици или сличном монтажном или покретном објекту може се, на његов захтев, одобрити да порез плаћа на паушално утврђен приход.”

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Право на паушално опорезивање сагласно ст. 1. до 3. овог члана може да оствари обвезник који врши производњу и продају искључиво сопствених производа у оквиру обављања делатности.”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 22.

У члану 41. став 1. после речи: „предузетници” додаје се реч: „паушалци”.

Члан 23.

Члан 43. мења се и гласи:

„Члан 43.

Обвезници из члана 32. овог закона дужни су да воде пословне књиге и да у њима исказују пословне промене у складу са законом којим се уређује рачуноводство, односно на начин одређен овим законом.

Предузетник из члана 32. став 2. овог закона који порез плаћа на стварни приход, води књиге по систему двојног књиговодства у складу са законом којим се уређује рачуноводство.

Предузетник пољопривредник и предузетник друго лице из члана 32. ст. 3. и 4. овог закона, води пословне књиге по систему простог књиговодства, у складу са овим законом.

Предузетници паушалци дужни су да воде само пословну књигу о оствареном промету.”.

Члан 24.

У члану 44. речи: „као и други подаци,” бришу се.

Члан 25.

Члан 45. мења се и гласи:

„Члан 45.

Предузетник пољопривредник и предузетник друго лице је дужан да пословне књиге по систему простог књиговодства из члана 44. овог закона води ажурно и уредно, тако да оне обезбеђују контролу исправности књижења, чувања и коришћења података, као и увид у хронологију пословних промена.

Предузетник пољопривредник и предузетник друго лице дужан је да књижење прихода врши најкасније наредног дана од дана када је приход остварен, књижење трошкова у року од седам дана од дана њиховог настанка, а остала књижења у роковима и на начин одређен овим законом и прописима који су донети на основу њега, односно у складу са прописима који уређују рачуноводство.

Предузетник који је дужан да води књиге по систему двојног књиговодства исказује пословне промене у складу са законом којим се уређује рачуноводство.”.

Члан 26.

У члану 47. став 1. реч: „Предузетник” замењује се речима: „Обвезник из члана 32. овог закона”.

Члан 27.

У члану 50. став 1. реч: „Предузетници” замењује се речима: „Обвезници који плаћају порез на стварни приход од самосталне делатности”.

Члан 28.

У члану 51. реч: „Предузетник” замењује се речима: „Обвезник из члана 32. овог закона”.

Члан 29.

У члану 61. став 1. тачка 4), после речи: „за њихове приватне потребе” додају речи: „и личну потрошњу”.

Члан 30.

У члану 65а став 3. се мења и гласи:

„Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, приходи које од издавања непокретности оствари обвезник из члана 32. овог закона, осим предузетника паушалца, опорезују се као приход од самосталне делатности.“.

Члан 31.

У члану 65б став 2. реч: „предузетник“ замењује се речима: „обвезник из члана 32. овог закона, осим предузетника паушалца,“.

Члан 32.

У члану 72. став 1. тачка 3) мења се и гласи:

„3) удела у капиталу правних лица, акција и осталих хартија од вредности;“.

После тачке 3) додаје се тачка 4), која гласи:

„4) инвестиционе јединице, осим инвестиционих јединица добровољних пензијских фондова, откупљене од стране отвореног инвестиционог фонда, у складу са прописима којима се уређују инвестициони фондови.“.

Члан 33.

У члану 75. после става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Набавна цена права, удела или хартије од вредности које је обвезник стекао сагласно ст. 1. до 3. овог члана, увећава се у складу са чланом 74. ст. 8, 9. и 10. овог закона.“.

Члан 34.

У члану 78. став 3. запета и речи: „почев од године“ замењују се речима: „у које се урачунава и година“.

Члан 35.

У члану 84. став 4. брише се.

Члан 36.

Члан 85. мења се и гласи:

„Члан 85.

Осталим приходима, у смислу овог закона, сматрају се и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, а нарочито:

- 1) приходи по основу уговора о делу;
- 2) приходи по основу уговора о обављању привремених и повремених послова закључених преко омладинске или студентске задруге са лицем до навршених 26 година живота ако је на школовању у установама средњег, вишег или високог образовања;
- 3) приходи по основу допунског рада;
- 4) приходи по основу трговинског заступања;

- 5) примања чланова органа управе правног лица;
- 6) накнада посланицима и одборницима;
- 7) накнада у вези са извршавањем послова одбране, цивилне заштите и заштите од елементарних непогода;
- 8) примања стечајних управника, судских вештака, судија поротника и судских тумача;
- 9) приходи по основу прикупљања и продаје секундарних сировина;
- 10) приходи по основу прикупљања и продаје шумских плодова и лековитог биља, односно по основу продаје других добара остварених обављањем привремених или повремених послова, ако нису опорезовани по другом основу у смислу овог закона;
- 11) награде и друга слична давања физичким лицима која нису запослена код исплатиоца, а која произлазе из рада или друге врсте доприноса делатности исплатиоца, у износу преко 12.375 динара годишње, остварена од једног исплатиоца;
- 12) примања из члана 9. овог закона изнад прописаних неопорезивих износа;
- 13) накнаде трошкова и других расхода лицима која нису запослена код исплатиоца, осим прихода из тачке 11) овог става;
- 14) примања која, сагласно закону којим се уређује рад, оствари запослени по основу учешћа у добити оствареној у пословној години;
- 15) приходи од продаје пољопривредних и шумских производа и услуга, као и узгајања и продаје печурака, пчелињег роја (пчела) и пужева;
- 16) сви други приходи који нису опорезовани по другом основу или нису изузети од опорезивања или ослобођени плаћања пореза по овом закону.

Обвезник пореза на друге приходе је физичко лице које оствари приходе из става 1. овог члана.

Опорезиви приход за приходе из става 1. овог члана чини бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20%.

Изузетно од става 3. овог члана, опорезиви приход из става 1. тачка 15) овог члана, који физичко лице оствари од продаје пољопривредних и шумских производа и услуга, као и узгајања и продаје печурака, пчелињег роја (пчела) и пужева, чини бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 90%.

Изузетно од става 1. тачка 13) овог члана, порез на друге приходе не плаћа се на документоване накнаде трошкова по основу службених путовања у сврху обављања послова за домаћег исплатиоца, односно за лице које упућује на пут, највише до износа тих трошкова који су изузети од плаћања

пореза на зараде за запослене по члану 18. став 1. тач. 2) до 5) овог закона, ако се исплата врши физичким лицима, односно за физичка лица која нису запослена код исплатиоца, и то:

- 1) упућеним, односно позваним од стране државног органа или организације, са правом накнаде трошкова, независно од тога из којих средстава се врши исплата;
- 2) члановима представничких и извршних тела Републике, територијалне аутономије и локалне самоуправе, у вези са вршењем функције;
- 3) упућеним на рад у Републику, по налогу иностраног послодавца, а у вези са делатношћу домаћег исплатиоца;
- 4) упућеним код исплатиоца по налогу послодавца, а у вези са делатношћу послодавца;
- 5) ако та лица добровољно, односно по позиву сарађују у хуманитарне, здравствене, васпитно-образовне, културне, спортске, научно-истраживачке, верске и друге сврхе, укључујући и за потребе представљања у име државних органа или организација, односно сарађују у синдикалним организацијама, привредним коморама, политичким странкама, савезима и удружењима, невладиним и у другим недобитним организацијама, при чему не остварују било коју другу накнаду по основу те сарадње;
- 6) лицима која су чланови органа управе правних лица у вези са делатношћу тих лица која их упућују на пут.

Под накнадом по основу сарадње у смислу тачке 5) став 5. овог члана не подразумева се накнада за котизацију за присуствовање догађају којим се реализује сарадња.

Изузетно од става 1. овог члана, порез на друге приходе не плаћа се на примање физичког лица – клијента банке (у даљем тексту: дужник) када банка отпише потраживање према дужнику под условима под којима се на терет расхода банке признаје отпис вредности појединачних потраживања по основу кредита сагласно одредбама закона којим се уређује порез на добит правних лица.

Порез на друге приходе не плаћа се ни у случају отписа преосталог дела потраживања банке од дужника, који није наплаћен из средстава остварених продајом непокретности која се спроводи у складу са законом.

На друге приходе које оствари члан ученичке задруге, члан омладинске или студентске задруге до навршених 26 година живота ако је на школовању у институцијама за средње, више и високо образовање, као и физичко лице по основу прикупљања и продаје секундарних сировина, обрачунати порез умањује се за 40%.

Опорезиви приход из става 1. тачка 11) овог члана који физичко лице оствари по основу награде и других давања физичким лицима, чини разлика између оствареног прихода и неопорезивог износа.

Опорезиви приход из става 1. тачка 12) овог члана који физичко лице оствари по основу примања из члана 9. овог закона изнад прописаних неопорезивих износа, чини разлика између оствареног примања и неопорезивог износа.

Изузетно од става 1. тачке 15) овог члана, не опорезују се приходи које физичко лице оствари од продаје пољопривредних и шумских производа и услуга, као и узгајања и продаје печурака, пчелињег роја (пчела) и пужева, које остваре физичка лица:

- 1) носиоци пољопривредног газдинства;
- 2) која доприносе за обавезно социјално осигурање плаћају по решењу као осигураници по основу пољопривредне делатности, у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање;
- 3) корисници пољопривредне пензије.”.

Члан 37.

У члану 93. став 1. мења се и гласи:

„Обвезник из члана 32. овог закона, осим предузетника паушалца, који води пословне књиге у складу са чланом 43. ст. 2. и 3. овог закона дужан је да пореску пријаву и порески биланс поднесе надлежном пореском органу најкасније до 15. априла године која следи годину за коју се утврђује порез.”.

Члан 38.

Члан 94. мења се и гласи:

„Члан 94.

Обвезник из члана 32. овог закона, осим предузетника паушалца, који у току године започне обављање самосталне делатности, дужан је да поднесе пореску пријаву у којој ће дати процену прихода и расхода до краја прве пословне године, као и процену месечне аконтације пореза, односно опредељење да ће исплаћивати личну зараду, најкасније у року од 15 дана од дана уписа у регистар надлежног органа, односно од дана почетка обављања делатности.

Предузетник паушалац који у току године започне обављање самосталне делатности дужан је да поднесе пореску пријаву у којој ће дати процену промета до краја прве пословне године, најкасније у року од 15 дана од дана уписа у регистар надлежног органа, односно од дана почетка обављања делатности.

Обвезник из члана 32. овог закона, осим предузетника паушалца, који у току године престане, односно прекине обављање самосталне делатности, дужан је да поднесе пореску пријаву за утврђивање пореза у року од 30 дана од дана престанка, односно прекида обављања делатности, за период од почетка пореског периода до дана престанка, односно прекида обављања самосталне делатности.

Предузетник паушалац који у току године престане, односно прекине обављање самосталне делатности, дужан је да о томе обавести порески орган подношењем пореске пријаве у року од 30 дана од дана престанка, односно прекида обављања делатности.

Обвезник у смислу члана 43. ст. 2. и 3. овог закона дужан је да у пореској пријави из става 3. овог члана искаже и износ обрачунатог и плаћеног пореза у пореском периоду до дана прекида, односно престанка обављања самосталне делатности, као и да уз пореску пријаву поднесе и порески биланс.

Предузетник друго лице коме престане статус обвезника пореза на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, уз захтев за паушално опорезивање из члана 42. ст. 1. и 2. овог закона, дужан је да поднесе и пореску пријаву у року од 15 дана од дана пријема акта надлежног пореског органа којим се потврђује брисање из евиденције за порез на додату вредност.

Предузетник који је порез плаћао на стварни приход у години која претходи години за коју се врши утврђивање пореза, уколико испуњава услове да буде паушално опорезован може да поднесе пореску пријаву за паушално опорезивање у тој години, најкасније до 31. јануара те године.”.

Члан 39.

У члану 95. став 3. после речи: „предузетник” додаје се запета и речи: „предузетник пољопривредник и предузетник друго лице”.

У ставу 4. речи: „који порез плаћа на паушално утврђен приход” замењују се речју: „паушалац”.

У ставу 5. речи: „тачка 3)” замењују се речима: „тач. 2) и 3)”.

Члан 40.

У члану 96. став 2. после речи: „боравишту обвезника” додају се запета и речи: „односно према пребивалишту, односно седишту пореског пуномоћника”.

Члан 41.

Члан 99. мења се и гласи:

„Члан 99.

По одбитку од сваког појединачно оствареног прихода утврђују се и плаћају порези на следеће приходе:

- 1) зараде;
- 2) приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине, ако је исплатилац прихода правно лице, предузетник или предузетник паушалац;
- 3) приходе од капитала, ако је исплатилац прихода правно лице, предузетник или предузетник паушалац;
- 4) приходе од непокретности, ако је исплатилац прихода правно лице, предузетник, предузетник паушалац или предузетник пољопривредник;
- 5) приходе од давања у закуп покретних ствари, ако је исплатилац прихода правно лице, предузетник, предузетник паушалац или предузетник пољопривредник;
- 6) добитке од игара на срећу;
- 7) приходе од осигурања лица;
- 8) приходе спортиста и спортских стручњака;
- 9) остале приходе, ако је исплатилац прихода правно лице, предузетник или предузетник паушалац.

Под правним лицем у смислу става 1. овог члана подразумева се и део правног лица, односно пословна јединица нерезидентног правног лица која је регистрована код надлежног државног органа (представништво и др.), као и државни органи и организације.“.

Члан 42.

Члан 100а мења се и гласи:

„Члан100а

Самоопорезивањем утврђују се и плаћају порези на следеће приходе:

- 1) приходе од самосталне делатности предузетника, предузетника пољопривредника и предузетника другог лица који води пословне књиге у складу са чланом 43. ст. 2. и 3. овог закона;
- 2) приходе које исплаћује исплатилац који није правно лице, предузетник или предузетник паушалац, и то:
 - (1) приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине;
 - (2) камате;
 - (3) друге приходе из члана 85. овог закона;

3) приходе које исплаћује исплатилац који није правно лице, предузетник, предузетник паушалац или предузетник пољопривредник, по основу прихода од издавања непокретности и давања у закуп покретних ствари.

Обвезник који остварује зараде и друге приходе у или из друге државе, код дипломатског или конзуларног представништва стране државе, односно међународне организације или код представника и службеника таквог представништва, односно организације, дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку по одредбама овог закона, ако порез не обрачуна и не уплати исплатилац прихода.

Обавезу обрачунавања и плаћања пореза у складу са ставом 2. овог члана, обвезник пореза има и у случају ако порез по одбитку не обрачуна и не уплати други исплатилац, као и ако приход оствари од лица које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку.

Порез на зараду и друге приходе из ст. 1. и 2. овог члана, утврђује се и плаћа на приход који је обвезник примио, односно из прихода из ког је дужан да плати припадајуће обавезе.

Обавезу обрачунавања и плаћања пореза има и обвезник – странац упућен на рад у Републику Србију, по основу примања које остварује од послодавца у или из друге државе.”.

Члан 43.

Члан 108. и наслов изнад члана 108б и члан 108б, бришу се.

Члан 44.

У члану 111. став 1. уводна реченица мења се и гласи:

„Обвезник који води пословне књиге из члана 43. ст. 2. и 3. овог закона дужан је да у складу са овим законом у пореској пријави обрачуна:”.

У ставу 7. после речи: „води пословне књиге” додају се речи: „из члана 43. ст. 2. и 3. овог закона”.

Члан 45.

У члану 112. став 1. речи: „Предузетник који води пословне књиге” замењују се речима: „Обвезник из члана 43. ст. 2. и 3. овог закона”.

У ставу 2. после речи: „води пословне књиге” додају се речи: „из члана 43. ст. 2. и 3. овог закона”.

У ставу 4. речи: „Предузетник који води пословне књиге” замењују се речима: „Обвезник из члана 43. ст. 2. и 3. овог закона”.

Члан 46.

У члану 114. став 2. мења се и гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, обвезник који води пословне књиге из члана 43. ст. 2. и 3. овог закона месечну аконтацију пореза плаћа у року од 15 дана по истеку сваког месеца.“.

Члан 47.

У члану 157. став 3. мења се и гласи:

„Лице које са или без накнаде преузме део или целокупну имовину којом обвезник из члана 32. овог закона обавља делатност јемчи солидарно за обавезе обвезника из члана 32. овог закона настале обављањем делатности пре преузимања имовине до висине вредности преузете имовине, а обвезник из члана 32. овог закона који престаје да обавља делатност дужан је да пре брисања из прописаног регистра измири све своје пореске обавезе настале током обављања делатности.“.

Члан 48.

Прво усклађивање за неопорезиви износ зараде од 15.000 динара, у смислу члана 3. овог закона, врши се почев у 2019. години.

Члан 49.

Неопорезиви износ из члана 7. овог закона примењује се код обрачуна и плаћања пореза на зараде почев од зараде за месец јануар 2018. године.

Неопорезиви износ од 11.790 динара примењује се закључно са исплатом зараде за месец децембар 2017. године.

Члан 50.

Пореско ослобођење из члана 12. овог закона примењиваће се од 1. октобра 2018. године.

Члан 51.

Одредбе чл. 14, 23, 24, 25, 38, 42, 44, 45. и 46. овог закона, у делу који се односи на начин вођења пословних књига обвезника пореза на приходе од самосталне делатности, и одредба члана 37. овог закона, примењиваће се почев за 2019. годину.

Члан 52.

Исплатилац – правно лице које је од почетка примене Одлуке о рачуноводственом отпису билансне активе („Службени гласник РС”, број 77/17) платило порез по одбитку у складу са Законом о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон и 112/15), а на дан ступања на снагу овог закона, испуњава услове за признавање расхода банци по основу отписа вредности појединачних потраживања која се односе на кредите који се у смислу прописа Народне банке Србије сматрају проблематичним, сагласно закону којим се уређује

порез на добит правних лица, може да оствари право на повраћај тако плаћеног пореза у складу са законом којим се уређују порески поступак и пореска администрација.

Примања физичког лица која су била предмет опорезивања у смислу става 1. овог члана, не урачунавају се у основицу годишњег пореза на доходак грађана.

Исплатилац прихода није дужан да изда потврду, односно искаже податке у потврди о плаћеном порезу по одбитку у вези са примањима физичког лица, из става 1. овог члана.

Члан 53.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 2018. године.